

NEKAJ, KAR JE VIŠJE

(Mr 1,1-8)

Četudi stojimo pod mogočno goro in se zazremo proti njenemu vrhu, naš pogled ne zajema zgolj nekaj najbližjih skal ali celo vrhov, temveč tudi vsaj kanček neba, nekaj kar je višje od samega vrha.

Evangelij današnje nedelje pove nekaj podobnega. Jezus, ki je pomešan med Janezovimi poslušalci in je na prvi pogled enak drugim, Je v resnici višji od njih in jih vse presega.

Ljudje so bili vedno grešni. Vedno so tudi čutili potrebo po spreobračanju. V vseh časih so se pojavljali preroki, ki so človeštvo, pogreznjeno v telesnost in uživaštvo, klicali k svetosti.

Nekaj takega opažamo tudi danes. Vse več ljudi je naveličanih lova za telesnimi užutki. Ne verjamejo v srečo, ki jo obljublajo preroki spolnosti, drog in zabave. Lačni postajajo nečesa višjega, kar bi jim nahranilo dušo. V stvarstvu slutijo neko duhovnost in svetost. Zato se na knjižnem trgu pa tudi na spletu ponuja vse več branja, ki razpravlja o ponotranjenju, o duhovnosti in celo svetosti. Prav tako se ponuja vse več izvedencev – medna prihajajo od drugod – ki so nas pripravljeni v to duhovnost uvajati.

Opažamo pa, da se omenjeni izvedenci v večini primerov ne navdihujejo ob krščanstvu. Ne priznavajo osebnega Boga. Stvarem pripisujejo svetost, ki naj bi jo imeli v sebi. Mi pa smo prepričani, da ima vsaka duhovnost in svetost izvor le v osebnem Bogu. Stvari so enake nam ali pa nižje od nas. Naj jih imamo še za tako svete, nobeni od njih nismo odgovorni in nobena nam ne more dati, česar nima. Edino osebni Bog nas presega ter nas po poti pokore in spreobračanja čisti ter dviga v svoje višine. Te pa so daleč nad vsem ostalim.

*Janez je bil oblečen
v kameljo dlako in imel
usnjen pas okoli ledij.
Jedel je kobilice in divji med.
Oznanjal je: »Za menoj pride
močnejši od mene
in jaz nisem vreden,
da bi se sklónil pred njim
in mu odvezal
jermen njegovih sandal.
Jaz sem vas krstil z vodo,
on pa vas bo krstil
s Svetim Duhom.«
(Mr 1,6–8)*

Po: F. Cerar

30. OBLETNICA PLEBISCITA

Adventni tedni leta 1990 so bili za slovenski narod še posebnega pomena. To je bil advent slovenskega naroda, saj se je v tistih dneh dopolnil čas, ko naj bi se odločili za samostojno državo. Pri tem je dejavno sodelovala tudi Cerkev na Slovenskem, tako verni laiki kot vodstvo Cerkve.

Slovenska škofovska konferenca je na svoji redni seji 11. decembra 1990 posebno pozornost posvetila odločitvi Skupščine Republike Slovenije za plebiscit. Škofje so sprejeli posebno izjavo o plebiscitu. V izjavi je poudarjeno, da škofovska konferenca podpira parlamentarno odločitev za plebiscit, ker je popolnoma v skladu z moralnim načelom o pravici do samoodločbe in z načeli demokracije.

»Odločitev za samostojno Slovenijo, ki jo bomo s svojo udeležbo na plebiscitu in z glasovanjem potrdili, je izredno pomembno dejanje za prihodnost slovenskega naroda. Čeprav se zavedamo, da naša pot v prihodnost ne bo lahka in bo zahtevala velika prizadevanja za duhovno, družbeno in gospodarsko prenavo, odločno zavračamo vsako širjenje malodušja, strahu ali obupanosti. Pošteno in iskreno delo vseh prebivalcev Slovenije, zaupanje v lastne moči in božjo pomoč je edina prava pot v prihodnost« (NŠAL 336, š. 36, Izjava SŠK o plebiscitu; 11. 12. 1990 – kopija).

Izjava jasno dokazuje, kako zelo je bilo treba poudariti odgovornost vseh državljanov, ko gre za tako pomembno dejanje na poti v samostojno državo. To je bilo še toliko bolj pomembno zato, ker so ljudje v prejšnjem sistemu bili predvsem pasivni člani družbe, saj se večina ni mogla in ni smela aktivno vključevati v družbeno dogajanje. Poleg tega pa država, v kateri so živeli, ni bila nikoli zares njihova, niso bili nanjo ponosni, niso se mogli čutiti odgovorne zanjo. Nadškof dr. Alojzij Šuštar je v posebni izjavi na nacionalni televiziji 20. decembra 1990 (TV -Dnevnik) ponovno povabil kristjane in vse druge, da se udeležijo plebiscita in glasujejo ZA samostojno Slovenijo. Še posebej je poudaril, naj se ne dajo zbegati in ustrahovati, ampak naj odločno in pogumno naredijo to tako pomembno državotvorno dejanje. Takole je nagovoril gledalce pred TV-ekrani:

»Glasovanja o samostojni in neodvisni državi prihodnje nedelje ni mogoče primerjati s kakimi političnimi volitvami. Gre namreč za izredno pomemben zgodovinski dogodek. Politična opredelitev, pomen in posledica glasovanja je stvar vlade, predsedstva in političnih strank. Katoliška Cerkev pa je v Sloveniji večinski sestavni del družbe. Zato imajo katoliški kristjani pravico, nalogo in dolžnost, da sodelujejo pri tem zgodovinsko odgovornem dejanju in se trezno, modro in pogumno odločajo za udeležbo pri glasovanju. Slovenska škofovska konferenca je v svoji izjavi 11. decembra 1990 podprla parlamentarno odločitev za plebiscit, ker je popolnoma v skladu z moralnim načelom o pravici do samoodločbe in z načeli demokracije.

Vabim vse kristjane, pa tudi vse druge, da se udeležijo glasovanja in s svojim DA potrdijo življenjsko moč in ustvarjalno politično voljo slovenskega naroda. Storimo vse, da bo plebiscit uspel. Potem bomo sicer v trdem skupnem delu, a v močnem zaupanju v lastne moči in v še močnejšem zaupanju v božjo pomoč gradili prihodnost samostojne in neodvisne države Slovenije. Ne dajmo se begati od različnih govoric, groženj in črnogledih napovedi. Bog, ki je gospodar zgodovine, se je z učlovečenjem svojega Sina približal človeštvu in tudi našemu narodu. Na četrto adventno nedeljo se bo letos

izpolnilo stoletno pričakovanje slovenskega naroda. Bog daj, da bi bilo tako!« (NŠAL 336, š. 36, Poslanica, ki jo je nadškof Šuštar prebral na televiziji, 20. 12. 1990).

Dan pred plebiscitom, torej v soboto, 22. decembra, je bila v ljubljanski stolnici sveta maša za domovino. Med drugim je dejal: »Zakaj se kristjani zbiramo k molitvi za domovino? Iz katerega prepričanja prihaja naša molitev? Najprej iz vere v Boga, ki je stvarnik in gospodar vesoljstva in zgodovine, kajti njegovi so časi in vekovi. On je edini gospodar narodov in ljudstev, kot tako zelo poudarjajo psalmi. [...] Ta predvečer opravljamo mašno daritev in molimo za odgovorne v političnem življenju, da bi pametno, pošteno in nesebično odločali in oblikovali prihodnost slovenskega naroda. Potrebna jim je človeška modrost, a potrebna je še posebej luč in moč Svetega Duha, da bi v njegovi resnici in ljubezni vztrajno in odločno opravljali svoje delo. Vendar nocoj ne molimo samo za javne delavce, ampak za vse člane slovenskega naroda in za vse prebivalce na naši slovenski zemlji, da bi se zavedali svoje odgovornosti in izpolnili svojo zgodovinsko nalogo. Vse bi radi zbudili iz njihovega nezanimanja, malodušnosti, prestrašenosti in zmedenosti in jih povabili, naj se z molitvijo obračajo na Boga zase, za vse ljudi in za vse narode in se med seboj potrjujejo v močnem zaupanju. Nikogar ne izključujemo iz svoje molitve. Ko molimo za vse ljudi, molimo tudi za ugodne čase in razmere v svetu, ker se zavedamo, da je prihodnost slovenskega naroda odvisna tudi od mednarodnih odnosov in od razumevanja in pomoči drugih narodov v Evropi in po svetu« (NŠAL 336, š. 84, Maša za domovino pred plebiscitom, 22. 12. 1990).

dr. Anton Jamnik iz monografije o nadškofu Šuštarju Družina, Ljubljana 2020

SVETNIK TEDNA

AMBROŽ, 7. december

Rodil se je 339 v Trieru (današnja Nemčija), kjer je bil njegov oče vodja pretorijanske prefekture za rimsko provinco Galijo. Mati je bila zgledna krščanska žena, ki se je po moževi zgodnji smrti s tremi otroki vrnila v Rim. Tam je Ambrož uspešno končal retorske in pravne nauke, nato pa se je posvetil državniški službi v Milanu, kjer ga je kot pripravnika na prejem svetega krsta doletelo »plebiscitno« imenovanje za škofa. Ko je postal škof, je bilo njegovo prvo dejanje, da je svoje veliko premoženje razdelil ubogim, ki jim je ostal skrben oče do smrti. Njegova druga skrb pa je bila, da se je temeljito izobrazil v bogoslovnih naukih, predvsem po študiju Svetega pisma in cerkvenih očetov. Bil je zelo učljiv in ponižnega srca, zato je naglo napredoval. Svoja spoznanja je posredoval vernikom v odličnih pridigah. Prizadeval si je za neodvisnost Cerkve od svetne oblasti. Sicer pa je pomembno vlogo odigral tudi kot bogoslovni pisatelj in oblikovalec zahodne pobožnosti. V bogoslužje je vpeljal ljudsko petje in sam je napisal več himen in pesmi, preprostih po jeziku in obliki, ter jih sam tudi uglasbil. Zapustil je bogato zbirko bogoslovnih spisov, pridig in pisem. Bil je goreč apostol socialne pravičnosti. Vse življenje je bil na strani ubogih, katerim je razdajal svoje imetje, bogate je svaril pred sebičnostjo in pohlepnostjo. Umril je leta 397. Od 11. stoletja naprej se njegov god praznuje 7. decembra.

MAŠNI NAMENI

ŽUPNIJE SV. ANDRAŽ NAD POLZELO

- za + starše Jakoba in Angelo Rebernik – obl. (192)

<p>2. ADVENTNA NEDELJA 6. december 2020 <i>Nikolaj (Miklavž), škof</i> <i>Iz 40,1-5.9-11; Ps 85;</i> <i>Pt 3,8-14; Mr 1,1-8</i></p>	<p><i>Sv. Pavel – Prebold:</i> za vse žive in + farane vseh treh župnij <i>Sv. Andraž:</i> za + Antona Satlerja in za vse + Leskovšekove (188)</p>
<p>Ponedeljek 7. december <i>Ambrož, škof in c. učitelj</i> <i>Iz 35,1-10; Lk 5,17-26</i></p>	<p><i>Ta dan ni sv. maše</i></p>
<p>Torek 8. december <i>Brezmadežno spočetje Device Marije</i> <i>1 Mz 3,9-15.20; Ps 98;</i> <i>Ef 1,3-6.11-12; Lk 1,26-38</i></p>	<p>za + Ludvika Bršek – dar Silve Dušič ob pogrebu (195)</p>
<p>Sreda 9. december <i>Valerija, mučenka</i> <i>Iz 40,25-31; Mt 11,28-30</i></p>	<p><i>Ta dan ni sv. maše</i></p>
<p>Četrtek 10. december <i>Judita, sp. žena</i> <i>Iz 41,13-20; Mt 11,11-15</i></p>	<p><i>Ta dan ni sv. maše</i></p>
<p>Petek 11. december <i>Damaz I., papež</i> <i>Iz 48,17-19; Mt 11,16-19</i></p>	<p><i>Ta dan ni sv. maše</i></p>
<p>Sobota 12. december <i>Amalija, mučenka</i> <i>Sir 48,1-4.9-11; Mt 17,10-13</i></p>	<p><i>Ta dan ni sv. maše</i></p>
<p>3. ADVENTNA NEDELJA 13. december 2020 <i>Lucija, devica</i> <i>Iz 61,1-2.10-11; 1 Tes 5,16-24;</i> <i>Jn 1,6-8.19-28</i></p>	<p><i>Sv. Pavel – Prebold:</i> za vse žive in + farane vseh treh župnij <i>Sv. Andraž:</i> za božje varstvo in blagoslov v nosečnosti (190) za + Ivana Sitarja – obletnica (193)</p>

Župnijsko glasilo Andrejev list izdaja župnija Andraž nad Polzelelo; Tel.: 03/57 24 183, 041/576 012;

TRR: SI56 0510 0801 4844 096; elektronska pošta: damjan.ratajc@rkc.si; Odgovarja Damjan Ratajc, župnik in dekan